

SLOVENSKI NAROD.

lahja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od štiristopenjske potit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo najudno vabilo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo v pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

Če pošiljam po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40
Naročnje se lahko s vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziroma na dotično naročilo.

Upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Klerikalni shod v Št. Petru pri Gorici razgnan.

V Gorici, 29. junija.

Gospod urednik! Nekateri Vaši kranjski rojaki menda že menijo, da so doma vsem narodnjakom „sapo zaprli“ in „vse pobili“, — zato so začeli osrečevati zdaj deželo goriško s svojim „delovanjem“. Ali že prvi poskus si zapomnijo za vse življenje. Za zdaj so jih le — slišali; ako še kdaj pridejo, utegnejo jih še drugače — občutiti.

Kaj je bilo?

Dva kranjska kaplana, katerima se na Goriškem predobro godi, a bi rada čim prej splezala više s pridobljevanjem zaslug po vzoru kranjskih tovarišev, sta zahrbtno sklicala shod v Št. Petru pri Gorici. Povabila sta tudi generalni štab „Slovenčev“, naj pošlje govornikov o „krščanskosocijalnem načrtu“. — Ali vsa šušmarija je bila izdana prej nego je bilo gospodom ljubo, kajti „Primorec“ in „Soča“ sta tem ljudem korenito posvetila v srcé in obisti, da je bilo jasno videti vse tiste lepe „načrte“, katere so kovali plemenite črne duše.

Shod je bil v nedeljo ob 5. uri popoldan na dvorišču neke krčme. — Nekateri duhovniki v go-

riški okolici so naznanjali ta shod v cerkvah in vabili nanj. — Došlo je res okoli 350 oseb; došel je tudi nekak generalni štab Mahničev s svojim šefom na čelu. Mahnič je bil pripravljen na grozno učen govor o „krvavem stegnu“, ki baje zopet straši po Goriškem. — Iz Ljubljane je došlo pod vodstvom dr. Kreka še štiri ali pet možiceljnov, ki so v resnici taki, kakršne je na kratko ali prav dobro označil sobotni „Narod“; vsi so prav pogumno klicali „na korajžo“, ker so uvideli, da so doživeli prvo lekcijo na Goriškem le — z besedami. Grozno kunštnega se je delal krojač Francelj Pavšner na Valvazorjevem trgu, ki je prav dobro klical na korajžo; prav gibčen je bil Ivan Kregar (nomen est omen!), izdelovatelj cerkvenega orodja in posode, ki je najbrže mislil, dobiti si na Goriškem novih odjemnikov za svojo robo; najbolj modrega se je pa delal neki možicelj, katerega so klicali za Gostinčarja. Ta „cvet“ je poslala Ljubljana na Goriško pod vodstvom dr. Kreka, katerega smo le od srca pomilovali. Ako bi bil došel dr. Krek sam, bi opravil mnogo bolje; njega bi vsaj poslušali, potem mu stvarno odgovorili, ali s tako družbo v celoti, kakršna je bila, bi bila pod čast goriških Slovencev, ako bi ž njo kakorkoli stopili v dotiko.

Shod je otvoril kaplan Knavs; predstavil je vladnega komisarja Prinziga in potem spustil dolgo govoranco, katero je pričel z — drzno lažjó. Povedal je, da so sklicali ta shod v imenu katoliško političnega pevskega in bralnega društva „Slovenska zveza“ (komu naj ne imponuje ta dolgi naslov?), a to je laž. Shod sta sklicala jedino le kaplan Knavs in znani likvidator „Monta“ Anton Jakončič, ki je povsod zraven, kjer je treba uprizoriti kak razpor v slovenskem taborju. Ta gospod je predsednik „Slov. zveze“ — in par minut pred zborovanjem je dejal večji družbi, da shod ni bil sklican v imenu društva, ampak zasebno, ker društvo tudi ni politično. To je resnica; vloga na glavarstvo se tudi glasi jedino le na imeni Knavs in Jakončič.

Ali kaplanu Knavsu je bila zelo v prilog ta pobožna laž (na katoliški podlagi se sme tudi lagati), kajti dolgega govora kratki konec je bil ta, naj bi

se izvolil predsednikom zborovanja tudi predsednik društva — —.

Kako premeteno! Ali naše občinstvo niso sami božji volki ali taki tepci, kakršne včasih spravljajo na Kranjskem skupaj, marveč par njih se je takoj oglasilo: mi hočemo dr. Rojca — in zagrmelo je od vseh strani: Živio dr. Rojce. — Kaplan Knavs je prebledel in — zgubil je razum; skakal je na govornici, kakor iz uma. Dr. Rojce je ustal in šel proti mizi; grmeti: živio dr. Rojce! Ali Knavs zavpije gluhim ušesom: Konstatujem, da je bil izvoljen z večino g. Jakončič! Viharen, strašen upor! Jakončičevo ime ni bilo niti imenovano. — Naposled je moral Knavs vendar konstatovati, da je izvoljen dr. Rojce; sam pa se je usedel ves zelen na mesto — bodočega zapisnikarja. — Dr. Rojce se zahvali in izjavi, da bi izvolitve ne bil prevzel pri takih okoliščinah, ko bo naloga gotovo zelo težavna, ako bi ne bil prepričan, da je izvoljen z veliko večino in da ljudstvo tako hoče. Pozivlje shod, naj se strogo drži parlamentarnega reda. Zapisnikarjem imenuje — strah in groza! — tistega Andreja Gabrščka, tistega človeka, ki je najhuje običal v želočen znani klici. — Že mej govorom predsednika se je približal podžupar v Dornbergu gosp. Ferd. Perozzi in naznanil vrsto govornikov, ki se priključajo k besedi.

Prvi je govoril g. Ferd. Perozzi. Da nam Goričanom ni treba šele krščansko-socijalnih načrtov, ko vršimo določen program, kateri imamo v društvu „Sloga“ in v deželnih in državnih poslancih. Naštevaj, kako ta program izvršujemo. Konča tako-le: Da, slavni shod! Mi že imamo svoje prve, katerim popolnoma zaupamo usodo slovenskega naroda na Goriškem. In v tem zaupanju stoni trdno, kakor skala naša narodna organizacija! Kdor se tej organizaciji noče udati, kdor prihaja na svojo pest pred narod z nekakimi novimi načrti, ta je nemiren rušilec naše narodne organizacije, tega imenujemo izdajalca naroda, ker seje le zdrážbo in razpor v deželi na korist najhujšim sovražnikom slovenskega in krščanskega imena.

Proč s takimi izdajalci! (Že mej govorom je večina viharno pritrdjevala, nekateri duhovniki in reditelji pa so na vse grlo protestovali; vsakdo

Listek.

Dante na Slovenskem.

Politični viharji koncem trinajstega veka so pregnali Danta iz Florence. Potikal se je po svetu zdaj tu, zdaj tam, brez miru. Stalnega bivališča ni imel nikjer in literarni zgodovinarji imajo dandanes mnogo truda, da iz posamičnih podatkov doženo, kje je bival in kod je hodil najslavnejši mož italijanskega naroda.

Dante je živel dolgo let v prognanstvu in usoda njegova ga je zanesla tudi na Slovensko.

Najprej je prišel v Tolmin. V Rutarjevi knjigi „Slovenska zemlja“ (drugi zvezek, str. 110) beremo naslednje: „Kdor se potruji iz Tolmina ob Tolminki navzgor, pride v pičli uri do izliva Zalaščice v Tolminko. Če gre od tu še malo časa po kačje se vijóči stezi navzgor, zagleda ozek vhod neke votline, kateri je ljudstvo dalo ime Dantova jama. Tukaj se je baje okrog blodeči pesnik po dnevi skrival, a noči je prebil v družbi lepih gospej in plemenitšev na gradu „Kozlov rob“ nad Tolminom, ki je bil last patrijarhov oglejskih. Tudi mu je baje bila pred očmi priroda Alp pri mnogih podobah,

katere je rabil v eposu „nebeška komedija“. Pastir, ki gre v poznem mraku ali v trdi noči tod mimo domov, strahoma pospeši svoje korake in plašen pogleda v stran, da ne bi videl v dolg škrlatast plašč zavitega pesnika na skali sedečega. Tudi skala nad Dantovo jamo ima podobo suholične glave. Težko je dokazati, da bi bil Dante res kdaj v tem kraju bival, ker odločen gibelin bi bil le v skrajni sili iskal zavetišča pri patrijarhu, ki je bil izključno guelfskega mišljenja. Nam ohranjeni zgodovinski viri nič ne vedo povedati, da bi bil Dante kdaj v Tolminu ali pa kot gost pri devinskem grofu Hugonu, kakor nam odločno zatrjuje narodno sporočilo. Učenjaki so torej tega mnenja, da je ljudska pripoved presadila jednega izmej največjih mož v moderni kulturni zgodovini na goriška tla. Poudarjati pa je vendar treba, da je ta pripoved že zelo stara (sledimo jo nazaj do druge polovice XV. stoletja) in da je mesto čedad uprav tedaj, ko je Dante v Tolminu bival, gostoljubno vzprejelo florentinske trgovce v svoje ozidje.“

Vzlic temu dvomu nekaterih učenjakov je jako verjetno mnenje drugih, da je Dante res bival v Tolminu, in sicer kot gost oglejskega patrijarha. S tedanjim oglejskim patrijarhom Paganom iz rodo-

vine della Torre je bil Dante dobro znan še izza časa, ko je bil Pagano župnik v Pozzuolu in kasneje škof v Padvi. Dante je najbrž šele okoli leta 1318. prišel v Tolmin. Tudi stara ljudska pripoved o Dantevem bivanju v Tolminu govori za to, da se je veliki pesnik res tamo mudil, ker ljudstvo tujih duševnih velikanov nikdar ne izbira za junake svojim pripovedkam. Za to, da je bil Dante v Tolminu, govori tudi jedno mesto v četrtem spevu „Vic“, kjer je popisana pot k Dantovi jami.

Iz Tolmina je Dante delal izlete na razne strani. Verjetno je, da je obiskal Trst, kjer se je tedaj mudilo mnogo gibelinov in kjer je bil dobri prijatelj Dantov, Malaspina, hišni posestnik, a dokazov za to ni. Tudi v Devinu je bil Dante in tudi tam je njegovo ime ostalo narodu v spominu. V Devinu je tedaj vladal Hugon Tybein, jeden najmogočnejših kraških gospodov. Časih je bil patrijarhov sovražnik, časih pa tudi njegov prijatelj, kakor mu je kazalo. Mogočna, v morje štrleča skala se zove tu „il sasso di Dante“ in narodna pripoved pripoveduje, da se je Dante čisto na tej skali mudil in gledal penete se morje.

A vse kaže, da je bil Dante obiskal tudi našo kranjsko deželo, in sicer Cerkljico, katera je takrat

teh je kričal za tri. Posebno so se obnesli: kaplana Knava in Dermastja (vaša rojaka!), ljubljanski gostje, posebno krojač in pozlatar, jurist Pavletič, Mahničev podrepnik, jedini lajik na Goriškem in še drugi.) — Pri teh besedah je pa nastal škandal, kakoršnega v deželi še ni bilo pri nijednem zborovanju dosle.

Govornik molči, smeje se, in naposled pravi dalje:

„Pokažimo danes na najsvečaneši način, da na Goriškem niso ugodna tla za kvarne teorije (zopet škandal: Živio, tako je! Najedni strani upor od peščice duhovnikov in plačanih kričarjev ter Ljubljancev), s katerimi se mi nikdar ne sprijaznim (ne, nikdar!), katerim se bomo upirali s skrajnim dopustnim orožjem. (Viharno pritrdjevanje, — upor na duhovski strani.) Proč z nemirnimi življi, proč z izdajalci. (Strašen trušč. Kdo so izdajalci! Vi ste! Protestujemo! Da, vi, vi! itd.)

Mi hočemo složno delovati na katoliški in narodni podlagi za „Boga in domovino!“ pod zastavo naših prvobornih in pod vodstvom našega Gregorčiča in Coroninija! (Viharno odobravanje.)

V zmislu tega, kar sem govoril in čemur ste vi tako živahno pritrdjevali, stavljam sledečo resolucijo:

Javni ljudski shod sklican na dan 28. junija l. 1896. v St. Peter pri Gorici, izjavlja, da goriški Slovenci že dolgo imamo svoj krščansko-socialni program, kateri skuša izvrševati naše prevažno društvo „Sloga“. Ako društvo ni moglo uspešneje delovati, so krivi tisti, ki nečejo pripoznati našega uzonega narodnega vodstva, to je imenovanega društva ter državnih in deželnih poslancev, ki vkljub vsem oviram doseguje veličanske uspehe za slovenski narod na Goriškem. Shod se pa danes slovesno izreka za krščansko-socialni program društva „Sloga.“ — za glavno vodstvo v rokah drž. poslancev veleč. gosp. dr. Antona Gregorčiča in visokorodnega gospoda Alfreda grofa Coroninija ter pozivlja vse Slovence, ki hodijo svoja pota, naj se temu vodstvu uklonijo, ako hočejo zares dobro slovenskemu narodu na Goriškem. V taki jedinstvi bo najlepše poskrbljeno za uspešno izvrševanje jedino pravega krščansko-socialnega programa.

S to resolucijo bodi rešena jedina točka današnega dnevnega reda. (Dalje prih.)

Dostavek: Govorila sta še dva od narodne strani; še dva druga sta se odpovedala, naslednji je pa predlagal konec debate. Tu je nastal najsilnejši škandal, kateremu konec je bil ta, da je vladni komisar shod razpustil — in vaši ljubljanski močičeljni so ošli z dolgim nosom. Potem so pridgali v šoli duhovnikom in peščici domačinov.

V Ljubljani, 30. junija.

Imenovanje uradnikov VII. činovnega razreda se je po poročilih nekoga budimpeštanskega lista odstopilo vladi. To je znamenje posebnega zaupanja cesarjevega v Badenijevo vladu, s katerim bode treba računati. Če je ta novica resnična, ne vemo. Stvarnega pomena ta prememba nima. Cesar je dosedaj imenoval uradnike sedmega in višjih

spadela k oglejskemu patrijarhatu. V 32. spavu „Pekla“ popisuje Dante čudovito jezero, katero zmrzne tako, da bi se led ne prebil, ko bi nanj padel Javornik —

... che se Tabernich
Vi fosse su caduto o Pietrapana
Non avria pur del orlo fatto crich.

V pripomni k besedi „Tabernich“ pa pravi: „Così chiamasi un altissimo monte di Schiavonia.“ Tabernik je keltsko ime za Javornik in ta leži tik za cerkniškim jezerom. Ker druge poleg jezera stoječe gore s takim imenom ni, pač ni dvoma, da je Dante obiskal tudi tedaj že slavno cerkniško jezero.

Leta 1320 je Dante potoval v Pulj in je tam nekaj časa bival v nekem samostanu. Tega ne potrjuje samo narodna tradicija, to izpričuje tudi deveti spev „Pekla“, kjer se izrecno popisuje Pulj in to potrjuje tudi neko drugo Dantovo delo, v katerem se na kratko karakterizuje puljsko narečje, a tako, kakor to more samo tisti, kdor je dobro pozna.

Za nas Slovence je Dantovo bivanje na naših tleh zategadelj važno, ker je Dante krasoto naših krajev ovekovščil v jednem najznamenitejših umotvorov vseh časov in vseh narodov.

razredov na predlog vlade, če bode v bodoče imenovala uradnike VII. razreda vlada sama, je to samo prememba formalnosti. Izvira to morda od tod, da se je število uradnikov tega razreda jako pomnožilo zlasti pri sodiščih in se še pomnoži in je zatorej želeli, da bode najprej formalnosti pri imenovanjih. Kakšnega upliva na to imenovanje si pa krona gotovo ni prisvojala, upliv je le pri imenovanju uradnikov najvišjih razredov mogoč.

Ogerski Srbi hoteli so v velikem številu iti v Beligrad povodom prihoda čraogorskega kneza. Madjarski vladi to ni ugajalo in hitro je odredila, da se nikdo ne sme v Srbijo pustiti z navadnim certifikatom, temveč mora dobiti redni potni list za inozemstvo. To je pa združeno s stroški in težavami. Zato pa ni bilo tudi dosti ogerskih Srbov v Belemgradu.

Krečansko narodno sebranje se je imelo sniti včeraj. Če se je sešlo, še ne vemo. Najbrž se ni. Kristijani in mohamedanci se branijo sedaj zborovati. Kristijani zahtevajo, naj se poprej imenuje kristijanski guverner, mohamedanci pa hočejo, da se kristijanom ničesa ne prijenja in zatorej se tudi sebranje ne sme sniti, ker se je sklicalo jedino po pritisku kristijanov, ki se puntajo.

Zmaga angleških liberalcev. V Angliji je šola popolnoma mejverska. Celo veronauk se v šoli ne poučuje, dasi so Angleži jako nabeti za verske stvari. Sedanja konservativna vlada je pa hotela upeljati veronauk v šole in jih sploh preustrojiti na verski podlagi. Temu so se pa uprli liberalci in pričakovati je bilo v zbornici hude debate. Toliko je bilo gotovo, da se v pomladanskem zasedanju več stvar ne more rešiti. Vlada je pa spoznala, da stvar zanjo utegne postati usodepolna. Zmagala bi bila, ker imajo konservativci brez unijskih liberalcev večino in bi tudi lrci bili glasovali z vlado. Unijski liberalci bi pa gotovo potem se bili od konservativcev odločili in s tem bi se vladna večina jako pomanjšala. Zato je pa vlada rajši predloga umaknila, da je ne razdere jedinsti sedanje zbornične večine. Angleški liberalci se pa morajo ponasati, da so dosegli zanje važen uspeh.

Iz občinskega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, 30. junija.

Občinski svet ljubljanski imel je v soboto zvečer izredno sejo, katere se je udeležilo 22 občinskih svetovalcev. Otvorivši sejo naznanil je župan Hribar, da so sklepi storjeni v poslednji seji mestnega zastopa, razven jednega vsi rešeni, glede zgradbe novega hleva pri „Švicariji“ pa je magistrat z najemnikom stopil v dogovor. Glede želje obč. sv. Trčka, naj bi mestna občina otvorila lastno vodovodno delavnico, izjavil je župan, da za tako delavnico sedaj ni primerne prostora; treba pa bode oskrbeti novo skladišče za vodovodno orodje in s tem skladiščem se bode lahko zvezala tudi omejena delavnica. Gospod župan pozval je vodovodnega inženjerja, da izdela načrt za skladišče in da ga v treh tednih predloži. Konečno naznanil je gospod župan, da je imenoval delavca Babnika nadzornikom vodovodnih pip.

Ko se je prečital in odobril zapisnik poslednje seje, oglašil se je za besedo obč. svet. dr. Požar ter stavil v imenu stavbinskega odseka nujni predlog, naj bi se že v današnji seji rešila prošnja Uršulinskega konventa glede določitve stavbinske črte v Gradišču. Občinski svet pritrdil je brez ugovora temu predlogu. Po regulacijskem načrtu imel bi Uršulinski konvent odstopiti od svojega posestva 165 m² v svrhu uravnave Gradišča. Magistrat pozval je konvent, naj mu naznači, koliko zahteva za svet, katerega ima odstopiti. Na to poziv vložil je konvent prošnjo, da bi se regulacijska črta spremenila tako, da bi šla tik cerkvenih stopnic. Ako bi se stavbinska črta po želji Uršulinskega konventa spremenila, razširile bi se ulice Gradišča na voglu samostanskega župnišča za 440 m in ulice bi bile približno 10,5 m široke. Referent priporoča z ozirom na to, da Gradišče ni glavna, marveč postranska prometna žila, ugodno rešitev prošnje ter predlaga v imenu odseka: 1. Prošnji Uršulinskega konventa, da se prvotna regulacijska črta, ki bi omenjenemu konventu odstranila sedanje stanovanje za duhovnike in bi šla tikoma od cerkvenih vrat, opusti in vzprejme od konventa zaznamovana stavbinska črta ter zahteva od njega le 126 m² sveta, ki so ga Uršulinke voljne odstopiti, se ugodno in sicer glede na to, ker bi se po prvotni regulacijski črti prizadela konventu prevelika škoda; ker bi morale odpasti tudi ob obeh straneh cerkve stoječe kolone, ki so fasadi le v lepoto; ker bi se po projektovani prvotni črti moralo sčasom odstraniti tudi novo šolsko poslopje na desni strani cerkve in še na dalje umakniti vse hiše v Selenburgovih ulicah; nadalje ker se tudi že s tem, če se ustreže želji Uršulinskega konventa, razširijo ulice Gradišča za 440 m, sploh pa od 6 na 10,5 m; nadalje ker se bode po regulacijskem načrtu morala v teku let

umakniti nazaj tudi nasproti stoječa Wurzbachova, hiša, in ker Gradišče niso glavna, ampak le postranska prometna žila in jim bode zadoščala pač tudi nekoliko manjša nego je projektovana širina, in naposled posebao tudi glede na to, da vzdržuje omenjeni konvent za primoroma nizko ceno mestno deklško šolo, katere mesto samo brez najnujnejše potrebe ne sme tako hudo oškodovati, kakor bi se to sicer po prvotnem regulacijskem načrtu zgodilo. 2. Mestnemu magistratu se naroči, naj skrbi za to, da omenjeni konvent oni za demoliranje odločeni objekt kar najpreje podere. 3. Regulacijskemu odseku se naroči, da se, kadar bode omenjeni prostor prazen, pogodi za kupno ceno omenjenih 126 m² in to seveda na podlagi realne vrednosti, ne pa od konventa postavljene zahteve. — Vsi trije predlogi bili so brez debate vzprejeti.

Obč. svet. Gogola poročal je v imenu pravnega odseka o dopisu deželne vlade glede pristojbin in odstotnine od pravnih opravil, katera zadevajo odkup hiš in zemljišč v regulacijske namene. Vsled dotičnega sklepa občinskega sveta vložil je mestni magistrat prošnjo, naj bi taka pravna opravila bila poplačana prosta pristojbin in odstotnine. Vlada vrnila je prošnjo z obvestilom, da so občinam v takih zadevah že dovoljene znatne olajšave. Ker je vlada že v državnem zboru izjavila, da je posojilo v znesku poldruga milijona zadaja pomočna akcija povodom potresne katastrofe, in torej ni upati ugodne rešitve, predlaga poročevalec, da dotične prošnje ni vnovič vložiti. Občinski svet je temu predlogu pritrdil ter nadalje odobril istega poročevalca nasvet, da je vsled želje deželne odbora dopolniti darilno pogodbo, ki se tiče sveta pred muzejem, ker je v sklenjeni pogodbi neka točka pomotoma bila izostala. Obč. svet. Gogola poročal je nadalje v zadevi rekurza ml. Karola Tauscherja glede širine Novih ulic. Vsled rekurza razveljavil je deželni odbor sklep občinskega sveta, da morajo Nove ulice imeti širino 14 m. Mestni občini pristojni pravica, proti temu odluku pritožiti se pri upravnem sodišču. Ker pa se nova Tauscherjeva hiša v Novih ulicah gradi po načrtih, katere je odobril mestni magistrat in ulice torej faktično ostanejo 14 m široke, postala je pritožba na upravno sodišče brezpredmetna in poročevalec torej predlaga, da se opuste nadaljnji koraki. Občinski svet pritrdil je brez ugovora temu nasvetu.

Obč. svet. dr. Tavčar poročal je o dopisu občinskega sveta v Brnu, da se odpisje gospodske zbornice avstrijskega državnega zbora prošnja glede občinskih doklad železnicam predpisane davka. Do sedaj bilo je običajno, da so železnice plačevale 40% svojega davka na Dunaju, 60% pa v deželni stolnem mestu one dežele, skozi katero teče dotična železnica. Novi davčni zakon pa določa, da morajo železnice 10% svojega davka plačevati na Dunaju, 15% tam, kjer se nahaja vrhovno vodstvo dotične železnice (torej z malo izjemami tudi na Dunaju, ostalih 75% pa se razdeli med občino one dežele, skozi katero teče železnica, tako, da dobi deželno stolno mesto tri četrtine. Za Ljubljano ta prememba sicer nima znatnih posledic, vendar poročevalec predlaga, da se tudi Ljubljana pridruži petičiji Brnske mestne občine. Predlog bil je brez debate vzprejet, isto tako tudi predlog obč. svet. Trčka, naj se vsled prošnje Josipa Dermastje opusti naprava projektovanih cest po njegovem, vojnemu erarju za zgradbo vojaške bolnice prodanem svetu v Udmatu, ker je vojni erar le pod tem pogojem voljan zgraditi na onem svetu novo vojaško bolnico. Ker je tudi v interesu mestne občine, da se kmalu preloži vojaška bolnica iz sredine mesta, izda mestna občina izjavo, da nima pravice, določevati ceste po Udmatskem ozemlju, da se pa vendar za slučaj inkorporacije onega sveta v mestno občino obveže, da odstopi od naprave one ceste, ki je projektovana navpično na novo bolnico.

V imenu policijskega odseka poročal je obč. svet. Zabu kovec o kolesarskem voznem redu za mesto Ljubljano. Policijski odsek posvetoval se je znovi o tem voznem redu ter v tej zadevi zaslal tudi magistratnega referenta. Poročevalec ponudil je nujno potrebo kolesarskega voznega reda, češ, če hočejo kolesarji sami sebi polomiti kosti, slobodno jani, a za varnost 30.000 mestnih prebivalcev skrbeti je naša dolžnost. Konečno priporoča, naj občinski svet odobri predloženi kolesarski red.

Kolesarskemu redu povzamemo sledeča važnejša določila: Vožnja na biciklih in drugih podobnih strojih po javnih ulicah, cestah in trgih je dovoljena le na podlagi posebne dovolilnice. Dovolilnice izdaje magistrat za jedno leto in redoma le osebam, ki so prestopile 14. leto. Nedoletniki dobivajo dovolilnice le na očetovo, oziroma varuhovo prošnjo in se leta mora protokolarno zavezati, da prevzame vso odgovornost za nedoletnika. Dovolilnica se izdaja le na podlagi spričevala o sposobnosti za vožnjo. Sposobnost za vožnjo je dokazati po preskušnji. Dovolilnica velja le za osebo, na katero se glasi, ter mora na njej biti razvidna številka kolesa. Za vsako dovolilnico plačati je kolektivno 1 gld. in tiskovne stroške. Vrh tega mora vsak kolesar plačati pristojbine za uboge na leto 2 gld. in povrniti stroške za tablico. Vsak kolesar mora dovolilnico na zahtevanje pokazati varstvenim organom ter se jim mora brezpogojno pokoriti, ako s povzdigneno roko zahtevajo, da skoči s kolesa. Vsako kolo mora imeti zvonček in tablico s številko. Obliko tablice določa magistrat. Kedar se javne ulice začno raz-

svetlejšati, mora se tudi kolo razsvetliti s svetilko, na kateri mora biti številka kolesa. Na ovinkih in križpotih ter pri prehitevanju mora kolesar pešce in voznike pravočasno opozoriti, da se bliža s kolesom. Vsako kolo mora imeti zavorno pripravo. Javne ulice, ceste in trgi se ne smejo rabiti za torišče in vežbališče za vožnjo; sploh se pa po mestu ne sme voziti nihče, ne da bi se držal držala ali pa da bi noge dvigal s pedalov. Po cestah in trgih, kjer so sejmi, ali kjer se postavljajo sejmski vozovi, je za časa sejma vožnja po biciklih prepovedana. Kedar se po cestah in ulicah premikajo pogrebni sprevodi in cerkveni obhodi, ali kedar se zbira mnogo ljudstva, mora kolesar odskočiti in stopiti pred svoje kolo. Sploh se mora vožnja po javnih prostorih ravnati po prometni udobnosti. Za vožnjo se sme rabiti le vodna pot; vožnja po pešpotih, šetališčih in nasadih je prepovedana. Po ulicah in trgih sredi mesta se mora voziti vedno počasi. Pri skupnih vožnjah se kolesarji ne smejo voziti vstrie, nego le zaporedoma. Prestopki teh predpisov kaznujejo se po cesarski naredbi z dne 20. aprila 1854. Po okolištinah se zamore kolesarju vzeti dovolilnica.

V obširni splošni debati oglasil se je prvi za besedo obč. svet. dr. Gregorič. Govornik pozdravlja kolesarski vojni red, ki je nujno potreben, omenja pa, da bicikel ne služi danes le za sport, marveč da se ga poslužujejo tudi obrtniki, delavci itd. v službi za vsakdanji kruh. Ako se že namerava naložiti davek kolesarjem, zakaj pa se ne obdažijo jahalci in ekvipaže, ki so tudi nevarni prometu in bi davek laglje plačevali? Zakaj se od jahalcev ne zahteva skušnja, saj je vendar konj nevarnejši nego bicikel. Govornik torej predlaga, naj se naloži primeren davek jahalcem in ekvipažam in tudi pasja taksa zdi se mu dosti preozka.

Obč. svet. Dimnik izroča prošnjo obrtnih kolesarjev, naj se ne terja takse in izpita, pač pa cestni red in znak, ter toplo priporoča to prošnjo. Obč. svet. Pirc je mnenja, da ne bomo glede varnosti nič na boljem, če se vzprejme predloženi kolesarski red; zadostovalo bi, če se določijo tablice in cestni red. Podžupan dr. vitez Bleiweis naglašja, da je vsakako treba reda. Gospodje, ki govorijo proti kolesarskemu redu, so sami kolesarji. Nesreče vsled vožnje z bicikli niso redke in treba je, da se jim, kolikor mogoče v oči pride.

Obč. svet. dr. Tavčar izjavi pred vsem, da je bil načelnik kolesarskega kluba, da pa bode vendar govoril za kolesarski vojni red. Gospod Pirc zdi se mu kakor prorok, ki je šel preklinjati, pa je blagoslovljal. Kolesarstvo postalo je danes potreba, zato pa je treba tudi stvar primerno urediti. Predgovornik dr. Gregorič zajahal je danes krščansko-socialnega konja ter posegel v debato z govorom, ki pa je bil govorjen bolj skozi okno, kakor za občinski svet. Dr. Tavčar pojasni, da se tak davek, kakor ga želi dr. Gregorič, ne more določiti v občinskem svetu in da ta zadeva spada v deželni zbor, kjer naj jo sproži, kadar bode izvoljen deželni poslanec.

Ko je še obč. svet. dr. Gregorič repliciral ter omenil, da želi mirne razprave, prešlo se je v podrobno debato in so bili po kratki debati, katere se je udeležil tudi policijski komisar Podgoršek, prvi trije paragrafi neopremeno vzprejeti. Pri parafu 4, ki določa takso za kolesa, predlagal je obč. svet. Šubie, naj bi se oprostili takse oni kolesarji, kateri rabijo kolo v svoji službi. Tudi obč. svet. dr. Tavčar je proti taki splošni; isto tako naj bi odpadla dovolilnica in naj jo nadomestuje tablica. Obč. svet. Pirc pa predlaga, naj se kolesarski vojni red vrne še enkrat policijskemu odseku, ki bi se o njem posvetoval skupno s pravnim odsekom. Ta predlog pa ni obveljal.

Po predlogu obč. svet. dr. Tavčarja se je potem seja za 10 minut prefrgala. Ko se je seja zopet otvorila, predlagal je dr. Tavčar, naj se nadaljno posvetovanje o kolesarskem redu odloži do prihodnje seje, kateri predlog je bil z veliko večino vzprejet. Župan Hribar je naznanil, da bode prihodnja seja dne 7. julija in da se bode razprava tedaj nadaljevala.

Ker je bil s tem dnevni red končan, zaključil je gospod župan ob polu 9. uri javno sejo. V tajni seji bila je mej drugim na dnevnem redu oddaja razpisane službe blagajniškega praktikanta. Sklenilo se je, da je službo še enkrat razpisati.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 30. junija.

— (Deželni zbor kranjski) je z najvišjim patentom z dne 29. t. m. sklican na 6. julija. Zborovanje bode trajalo samo nekaj dni.

— (Osobna vest.) Gosp. župan Ivan Hribar odpotoval je danes na Dunaj, od koder se čez teden dni vrne zopet v Ljubljano.

— (Mašo-zadušnico) za pokojnega cesarja Ferdinanda je v soboto daroval v stolni cerkvi knezoškof Missia. Navzočni so bili predstojniki civilnih, vojaških in avtonomnih oblastev.

— (Imenovanje.) Sodomerec gosp. Fran Levč je ad personam imenovan drž. uradnikom XI. čin, razreda.

— (Redni občni zbor „Glasbene Matice“) bo v soboto, dne 11. julija ob 6 uri zvečer v društvenih prostorih (Križevniške ulice šte. 12.) Na vzporedju je razven tajnikovega in blagajnikovega poročila tudi glasovanje o novi uredbi za učiteljsko osebo „Glasb. Matice“ ter volitev predsednika in odbora. Z ozirom na važnost vzporedja je želeli obilne udeležbe društvenih članov.

— (CVII. odborova seja „Slovenske Matice“) se bo vršila v sredo dne 1. julija ob polu 6. uri popoldne v društvenih pisarniških prostorih. Dnevni red: 1.) Naznanila predsedstva. 2.) Potrjenje zapisnikov o CVI. odborovi seji in o XXXI. običnem zborn. 3.) Volitev predsednika, obeh podpredsednikov, blagajnika, ključarjev in od-sekov. 4.) Posameznosti.

— (Pevski zbor „Glasbene Matice“) priredi v smislu odborovega sklepa z dne 7. junija v nedeljo dne 5. julija popoldne svoj zadnji letošnji izlet čez Golovec in Orle v Lavro. Zbirališče pri dolenski mituici na Karlovski cesti, odhod točno ob 1 uri. Ob 4. uri zabava z vojaškim koncertom in plesom na gostilniškem vrtu g. Lenčeta v Lavro. Povratek zvečer z vlakom, ki odide iz Lavro ob 8:09 in pride v Ljubljano na južni kolodvor ob 8:35. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor vse p. n. pevke in pevce, člane in prijatelje „Glasbene Matice“.

— (Dolenske železnice.) V soboto bil je na Dunaju pod predsedstvom barona Schwegla drugi redni občni zbor akcionarjev dolenskih železnic. Zgradba dolenskih železnic stala je do sedaj 8.639.000 goldinarjev, pripomniti pa je, da račun še ni popolnoma zaključen, ker nekateri objekti še niso dodelani. Dohodkov imele so dolenske železnice lani 595.881 gld., stroškov pa 345.360 gld. in je bilo torej čistega dobička 250.521 gld. Za obrestovanje in amortizacijo prioriteta obligacij treba je pretečeno leto 255.328 gld., torej je v primeri z dohodki 4807 gld. primanjkljajaja, kateri se v zmislu pravih pokrije iz specialne rezerve. Kakor znano, prevzela je dežela garancijo za obrestovanje prioriteta obligacij dolenskih železnic in izrekla se je bila tedaj v deželnem zboru bojazen, da utegne dežela s tem zlasti v prvih letih natovoriti si nezgodno breme. Ta bojazen se ni uresničila in se tudi v prihodnje ne bode, ker se transportni dohodki od leta do leta množe. V upravni svet bil je g. Karol Luckmann, ravnatelj kranjske industrijske družbe, zopet izvoljen.

— (Ljudski shod) Na Virantovem vrtu se bode v petek dne 3. julija vršil javen shod, kateri utegne biti zanimiv, ker bode na njem govoril znani drž. poslanec Pernstorfer, in sicer o političnem položaju. Klerikali se že pripravljajo, da bi shod preprečili. Mej svojimi somišljeniki agitirajo, naj pridejo na shod, da se voli klerikalen predsednik, kateri bo potem shod kar zaključil.

— (Pevsko društvo „Ljubljana“) je že meseca februarja priobčilo v „Sov. Narodu“ notico, da namerava v teku poletnega časa prirediti dve vrtni veselici in jeden koncert in sicer 24. maja, 5. julija in koncert v jeseni. Veselica 5. julija namenjena v korist družbi sv. Cirila in Metoda. Ker je pa Šent-Peterska podružnica sv. Cirila in Metoda priobčila v pretečenem tednu notico v „Slovenskem Narodu“, primorano je bilo pevsko društvo „Ljubljana“ preložiti svojo veselico na prihodnjo nedeljo in sicer 12. julija.

— (Nezgod.) V nedeljo popoldne je izvošček Jožef Marolt pri južnem kolodvoru povozil delavca Janeza Lukežiča, kateremu je voz zlomil levo golenico. Lukežiča so prenesli v dež. bolnico. — V soboto je Doberletov kočijaž pri redatnem poslopu povozil nekega otroka. V vozu je sedel šentjakovski kapelan Oblak. Ko so ljudje otroka vlekli izpod voza, so prsili kapeana, naj stopi z voza, a v-lečastni gospod tega ni hotel storiti. Tako nam poroča očividec.

— (Poskušen samomor) Hlapec Jože Vovk iz Nasovič se je naveličal življenja. V nedeljo zjutraj je šel na pokopališče in se s svojim pasom obesil na železno ograjo nekega nagrobnega spomenika. Mežnarjev hlapec Koderman je videl moža brcati, a ni mu šlo takoj v glavo, kaj bi to moglo pomeniti. Po treznem preudarku je uganil, da se je tuji mož obesil. Pristopil je torej k njemu in ga odrezal, potem pa stopil do prvega redarje, kateri je hitel po policijskega zdravnika. Ko je dr. Illner prišel na pokopališče, ležal je obašeneč še vedno tam, kamor je padel, ko ga je bil „pokopališčni paznik“ odrezal. Po dolgem drgnjenju se je konečno posrečilo, obuditi Jožefa Vovka v življenje. Prenesli so ga takoj v dež. bolnico, kjer se je kmalu pokazalo, da je mož blazen.

— (Kranjski župan) gospod Karol Šavnik je na prošnjo obč. sveta umaknil svojo resignacijo.

— (Umrli) je v Planini dne 28. junija po daljšem bolehanju župan, posestnik in član krajnega šolskega sveta gosp. Josip Blažon. Njegovo pre-rano smrt so mnogo zakrivilo oni razpori in sovraštvo, koje je zatrosila po naši prej mirni dolini znana vladateljnost in brezmejna častihlepnost. Ker so se pred tednom dnij naši stari občinski svetovalci odpovedali, novi odbor pa še ni potrjen, prenehalo je z županovo smrtjo tudi županovanje planinsko.

— (Postojnsko učiteljstvo) priredi povodom okrajne učiteljske konferencije 1. julija t. l. točno ob 1/9 uri zvečer v vrtnem salonu g. župana Mir. Vičiča v korist društva za zgradbo učiteljskega konvikta v Ljubljani dve gledališki predstavi. Ustop-nina znaša za osebo 1 K., družine plačajo 2 K. Šolo obiskujočim otrokom se ustopa ne more do-voliti. Preplačila se z ozirom na dobrodelni namen hvaležno vsprejemajo. Vspored: 1.) Carabelli: „Overtura“. 2.) V spanji. Vesela igra v jednom dejanju. Spisal Jul. Rosen. Poslovenil Jos. Noll. 3.) Ziehrer: „Avstrija v glasovih“, valček. 4.) Au-ber: Arija iz opere „Domino noir“. 5.) Gospoda Kodolja pridige izza gardin. Vesela igra v jednom dejanju. Spisal G. pl. Rosen. Poslovenil R. P. 6.) Pahor: „Pozdrav vrlim Postojankam“, polka franc. 7.) Mascagni: Intermezzo iz opere „Cavaleria rusticana“. 8.) Parma: „Spomin na Kranj“, četvorka. 9.) Emeršič: „Kaj se na Štajerskem sliši“, potpourri. 10.) Strauss: „Iz domovine“, mazurka. 11.) Elen-berg: „Prvi srčni utriplaj“, gavota. 12.) Wagner: „Pod dvoglavnim orlom“, koračnica. Muzikalni del programa bo izvajala domača godba.

— (Surovež) „Permojšč“, danes se moram še tepat“. S to „parolo“ prišel je dan 19. t. m. na sejm v Roviše 20letni Janez Črne iz Studenca in je začel za prsa tresti njemu čisto tuje sejmarje. Ker s tem ni mogel nikogar izvati k tepežu, udaril je jednega s pestjo po glavi, tako da se mu je vtila kri čez obraz. Ta šala je bila vendarle pri-zadetemu malo predebelja in šel je klicati orožnika, kateri je itak že zapazil, kako se Črne „zabava“. Ker se Črne na orožnikov poziv, naj se mirno vede, ni udal, napovedal mu je orožnik, da ga aretira. „Mojšč, mene pa že ne“ vzklikne Črne in se za-žene v orožnika ter mu na mah odtrga rokav z leve roke, ob jednem pa zagrabi z drugo roko za puško orožnikovo in mu jo hoče izviti iz rok. V hipu pa, ko se je orožnik uprl, da mu potegne puško iz roke, priskočil je 17letni sorodnik raz-grajalec, Martin Črne, in zgrabil za puškino kopito. Sedaj se je razvila grozna rabuka, kajti orožnik ni izpuštil puške, onadva pa tu bi ne; vse je s trepetom čakalo, kdo bo prebuden. Črnatom prišel je še prvega oče, Janez Črne, na pomoč, orožniku pa sta skušala pomagati studenški župan Alojzij Kranjc in odbornik F. Marušič. Zadojema je Janez Črne ml. pregriznil srednji prst na desni roki. Mej to rabuko pa je žid „Janez“ obvestil druge orožnike, da so prihiteli na mesto in storili konec ravanju ter povezali razdivjane Črnete, katerim se preskrbi gotovo prilika, da se oblahe in dobro premislijo, kaj pomeni korajža na nepravem mestu.

— (Strela) udarila je dan 24. t. m. ob 3 uri popoldne v neko drevo na polju pri Obrezju blizu Jesenic na hrvaški meji. Pod drevosom je stalo 7 žensk, Hrvatice, ki so prišle iz bližnjega polja vedrit in so se ustopile okrog debla. Ko je tresčilo, po-padale so ženske. Jedno, Teso Mustafić iz Bedra, zadela je strela v glavo in jo takoj usmrtila; druge bile so le omotene in so ju ljudje, ki so prihiteli iz Bregone na mesto, kmalu obudili k življenju. — V noči dne 25. junija ob drugi uri zjutraj tresčilo je v samotno kajžo Franceta Bajca na Ravniku pri Veseli gori in je zažgalo streho, vsled česar je pogorela kajža z vsem pod streho spravljenim ži-vežem in svinski blev. Škoda je blizu 300 gld.

— (Prepovedan shod) Iz Vojnika smo do-bili v nedeljo naslednjo brzojavko: Ljudski shod na Velki je vlada prepovedala.

Smrti.

Mokronog 30. junija. Notar Viktor Rosina je umrl.

Gradec 30. junija. Predsednik višjemu dež. sodišču v Trstu, E. H. Peck je včeraj v Tobelbadu umrl.

Dunaj 30. junija. Proti vseučiliščnikom kateri so v nedeljo demonstrirali proti prof. Jagiču se je začela disciplinarna preiskava. Ker se je demonstracija vršila na cesti in spada torej v delokrog policije, ne akad. senata, na-meravajo slovanski vseučiliščniki sklicati shod, da protestujejo zoper senatovo postopanje.

Praga 30. junija. Velikanska Liebigova predilnica je do tal pogorela. Več oseb je zgorelo. Delavci so morali s posameznih nad-stropij na dvorišče skočiti, da se rešijo, pri tem pa je 25 delavcev ponesrečilo.

Atene 30. junija. S Krete se poroča, da se za včeraj sklicana narodna skupščina ni sešla. Posamezni okraji izvolijo nove poslance, kateri volijo provizorično vlado. Ustaši so skle-nili, da ne začnejo nikakih direktnih pogajanj s turško vlado.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Janeza Petriča posestvo v Sodjem vrhu, cenjeno 785 gld. in Matije Muca ml. posestvo v Hrastu, cenjeno 672 gld. 50 kr., oba dne 2. julija in 1. avgusta v Metliki.
 Jožefa Judniča posestvo v Kotu, cenjeno 1974 gld. 50 kr. (v drugi), dne 3. julija v Črnomlju.
 Martina Matja na zemljišča v Kostanju, (v drugi), dne 3. julija v Kamniku.
 Franceta Gorše posestvo v Dolenji vasi, cenjeno 2297 gld., dne 3. julija in 7. avgusta v Ribnici.

Umrlj so v Ljubljani:

Dne 27. junija: Andrej Zalar, gostilničarjev sin, 6 let, Pred igriščem št. 1, vnetica grla.
 Dne 28. junija: Neža Strupeh, posestnica 76 let, Illova št. 24, ostarelost. — Franc Armbruster, tovarniški delavec, 88 let, Konjušne ulice št. 4, jetika.
 Dne 29. junija: Angela Jevnikar, delavčeva hiš, 3 leta, Opekarska cesta št. 55, otrpnenje možgan.

Loterijske srečke 27. junija.

Na Dunaji: 56, 31, 58, 47, 69.
 V Gradci: 51, 89, 30, 73, 35.

Meteorologično poročilo.

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
27.	9. zvečer	735.3	14.4	sl. jvzh.	oblačno	
28.	7. jutraj 2. popol.	735.2 733.2	11.9 20.8	sl. jvzh. sr. jvzh.	megla del. jasno	4.3
29.	9. zvečer	733.8	14.1	sl. jvzh.	jasno	
30.	7. jutraj 2. popol.	734.5 733.6	10.8 22.1	sl. jvzh. sr. jvzh.	megla del. jasno	0.2
30.	9. zvečer	735.1	17.6	sl. jzah.	del. jasno	
	7. jutraj 2. popol.	739.2 737.9	12.4 22.5	sl. ssvzhod sl. jvzh.	megla skoro jas.	1.1

Srednja temperatura sobote, nedelje in ponedeljka 14.8°, 15.6° in 16.8°, za 4.1°, 3.4° in 2.2° pod normalom

Dunajska borza.

dné 30. junija 1896

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 40 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 45
Avstrijska zlata renta	122 75
Avstrijska krona renta 4%	101 —
Ogerska zlata renta 4%	122 90
Ogerska krona renta 4%	98 95
Avstro-ogerske bančne delnice	957 —
Kreditne delnice	350 30
London vista	119 85
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 77 1/2
20 mark	11 75
20 frankov	9 52
Italijanski bankovci	44 40
C. kr. cekini	5 65

Zahvala.

Zahvaljujemo se srčno na dokazih iskrenega sočutja ob smrti našega nepozabnega sina

Andrejčka

in izrekava zlasti globoko zahvalo onim, ki so podarili prekrasne vence in ga spremili k večnemu počitku.

V Ljubljani, dné 30. junija 1896.

(2622)

Andrej in Ana Saler.

Usnjarija

z vsem preskrbljena odda se s stanovanjem vred na Čatežu. Več pove pisмено Peter Pogačnik, šolski vodja. (2616—1)

Postranski zaslužek

150—200 gld. mesečno za osebe vseh poklicnih vrst, ki se hoté pečati s prodajo zakonito dovoljenih srečk. — Ponudbe na „Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft Adler & Comp., Budapest“. (2568-4)

Ustanovljena 1. 1874.

Dunajske Štefanija-moderce

elegantne fačone

domače moderce

III. (iz rastlinskega svilka) (2054-17)

korzetna varovala

ženske in otroške nogovice

prodaja po najnižjih cenah

Karol Recknagel.

Z darili odlikovana lastna umetniška dela

v lesorezbarskem blagu.

Točna izvršitev okvirov za fotografije in podobe po meri pri najcenejši postrežbi. (2597—5)

Fr. Stampfel, Ljubljana, Kongresni trg, Tonhalle.

Dijaki

iz boljših rodov in se vzprejmó za prihodnje šolsko leto na hrano in stanovanje. Strogo nadzorstvo, tudi je klavir na razpolaganje. — Natančni naslov pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (2618—1)

Trgovski pomočnik

vešč slovenskega in nemškega jezika, želi takoj vstopiti v trgovino z mešaním blagom.

Ponudbe naj se pošiljajo pod J. Z. na upravništvo „Slovenskega Naroda“. (2623—1)

Zaradi pomankanja prodajalnic sem otvoril svojo

brusarnico

na Kongresnem trgu št. 3, na dvorišču.

S spoštovanjem

A. Vanino.

(2608—2)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Mrčesni prašek

pristen

steklenica stane 20 krajc., 10 steklenic 2 gld.

Dobiva se v (2559-3)

lekarni Trnkóczy poleg mestne hiše v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan s pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

Naznanilo.

Na c. kr. véliki gimnaziji v Ljubljani se vré v poletnem obroku vzprejemni izpiti za vstop v I. razred šolskega leta 1896/97 dné 16. julija, počenši ob 8. uri jutraj.

Učenci, ki želé delati ta izpit, naj se spremljani od svojih starišev ali njih odgovornih zastopnikov oglašé dné 12. julija mej 8. in 12. uro pri gimnazijskem ravnateljstvu ter s seboj prinesó krstni list in obiskovalno spričevalo, ako so doslej obiskovali ljudsko šolo. Plačati morajo tudi 3 gld. 30 kr. pristojbine, ki se njim vrne, ako vzprejemnega izpita ne zvršé z dobrim vspehom.

Vnanji učenci se k vzprejemnim izpitom tudi lahko oglašé pisмено, ako pravočasno po pošti pošljejo gori navedeni listini in pristojbine.

Po naredbi veleslavnega deželnega šolskega sveta z dné 28. avgusta 1894. l., šte. 2354, smejo se odslej učenci, ki po svojem rojstvu in po rodbinskih razmerah pripadajo ozemlju c. kr. okrajnih glavarstev v Črnomlju, Kranju, Novem mestu in Radovljici in ozemlju okrajnih sodišč v Kamniku, Kostanjevici, Mokronogu in Zatičini, v ljubljanski gimnaziji vzprejemati le izj. moma, v posameznih, posebnega ozira vrednih slučajih, in to le po dovoljenju c. kr. deželnega šolskega sveta. Zaradi tega se opozirajo stariši onih učencev, ki potrebujejo takega dovoljenja, da si je po pos. bni prošnji priskrbé pri veleslavnem c. kr. deželnem šolskem svétu.

V Ljubljani, dné 29. junija 1896.

(2620—1)

Ravnateljstvo c. kr. vélike gimnazije.

Karola Wolf-a restitucijski fluid.

(Izveleek iz izvrstnih gorskih zeljišč).

Mnogo preskušeno osveževalno in okrepčevalno sredstvo po težkih naporih, trajnih ježah itd. — Najbolje se je obnesel pri vseh vnanjih boleznih, kakor: protinu, revmatičnem otrpnenju, zvrtju in preteguenju žil itd. Cena steklenici 1 gld. 25 kr.

Karola Wolf-a redilni prašek za živino.

Preskušén pri vseh domačih in koristnih živalih, kakor pri konjih, govedih, ovcah, prešičih itd., če nečéjo jesti, če slabo prebavljajo, izvrstno varovalno sredstvo proti kužnim boleznim. Cena zavitku 45 kr. (1224—78)

Premovano. — Mnogobrojna pismena priznanja. Dobiva se v vsaki lekarni. Glavna zaloga pri jednem izdelovalcu

K. Wolf-u, lekarju v Vipavi, Kranjsko.

Pazi naj se na varstveno znamko. — Razpošilja se vsak dan po pošti.

Popolna razprodaja manufakturnega blaga

pri (2569—11)

Fr. Petrič-u v Špitalskih ulicah.

!!! Veliko pod tovarniško ceno !!!

Trgovinsko naznanilo.

S tem naznanjamo, da bode prodajo Thomas-ove fosfatne moke vseh čeških Thomas-ovih tovarn, katero so do sedaj oskrbovali gospodje Hoyermann & Co., oskrbovala

od 1. julija 1896

izključno tvrdka

fosfatne moke razprodajalni bureau čeških Thomas-ovih tovarn

v Pragi, Marijine ulice 11

in prosimo, da se od tega dne pošiljajo vsa vprašanja, naročbe in pisma, ki se tičejo prodaje Thomas-ove fosfatne moke, imenovanemu bureau-u.

Podpisani fosfatne moke razprodajalni bureau si bode prizadeval, s točno in kulantno odpravo naročil pridobiti zaupanje p. n. poljedelcev in interesentov sploh, oziroma ohraniti, in bode ustrezal vsem željam, kolikor bode mogoče.

V PRAGI, meseca junija 1896.

(2615—1)

Fosfatna tovarna Prodajalni bureau vseh čeških HOYERMANN & Co. Thomas-ovih fosfatnih tovarn BUBENČ. Praga, Marijine ulice 11.